

РЕШЕНИЕ

№ 567

гр. Велико Търново, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20234110201137 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Д. И. Д. с ЕГН *****, от *****, подадена чрез адв. Р. Т. от ВТАК, против наказателно постановление № 23-1275-000602 от 18.05.2023 год., издадено от Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, с което за извършени от Д. административни нарушения по чл. 105, ал. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени съответно две административни наказания – на основание чл. 185 от ЗДвП „Глоба“ в размер на 20.00 (двадесет) лева и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП Глоба“ в размер на 10.00 (десет) лева. Със жалбата се оспорва извършеното нарушение, както и се излагат доводи за допуснати процесуални нарушения при издаване на процесното НП, като се моли пълната му отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирано е по пощата становище от жалбоподателя чрез упълномощения му процесуален представител, в което се дава съгласие за даване ход на делото в тяхно отсъствие, както и се излагат доводи по същество, като отново се моли за отмяна на обжалваното НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява.

Съдът установи следната фактическа обстановка:

На 11.04.2023 год. екип от служители на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – гр. В. Търново в състав мл. автоконтрольор Л. В. М. и мл. автоконтрольор С. В. С., са извършвали контрол по спазване правилата за движение в гр. В. Търново. Около 19.40 ч. контролните органи са се намирали на ул. „Тодор Балина“. Същите забелязали, че по уличното платно се движи л.а., който е със затъмнени стъкла, поради което спрели автомобила. Същия бил „Смарт“ с рег. № *****, собственост и управляван от жалбоподателя Д. И. Д. с ЕГН *****, от гр. София. След извършена проверка контролните органи установили, че действително предните странични стъкла и предното панорамно стъкло на автомобила са затъмнени чрез залепено фолио, което ограничава видимостта на водача. Контролните органи поискали документ на водача, позволяващ ограничаване на видимостта през предното панорамно и предните странични стъкла на автомобила, като той отговорил, че няма такъв документ. Същия не отрекъл, че той е залепил фолиото върху стъклата. При извършена проверка на водача контролните органи установили, че същия не носи свидетелство за регистрация на автомобила (СРМПС) част II.

При така установеното мл. автоконтрольор Л. М. в присъствието на св. С. С. и в присъствието на Д. Д. съставил на последния АУАН серия ГА № 863471 от 11.04.2023 год. затова, че на 11.04.2023 год. в 19.40 ч. в гр. В. Търново на ул. „Тодор Балина“ до № 9б управлява собствения си л.а. „Смарт“ с рег. № *****, като е ограничил прозрачността през предни странични стъкла и предно панорамно стъкло, като е залепил фолио на тях, във връзка с правило 43 на ИКЕ на ООН. В съдържанието на акта е описано, че водача е уведомен, че ще му бъде издадена ЗППАМ, както и че водача не носи СРМПС част II.

Като нарушени в АУАН са посочени разпоредбите на чл. 105, ал. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. АУАН е бил връчен по съответния ред на Д., който го е подписал доброволно и без възражения.

В законоустановения срок, пред наказващия орган не са били депозиран писмени възражения от страна на Д. Д..

Въз основа на описания АУАН, Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, е издал атакуваното НП № 23-1275-000602 от 18.05.2023

год., с което за извършени от Д. И. Д. административни нарушения по чл. 105, ал. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени съответно две административни наказания – на основание чл. 185 от ЗДвП „Глоба“ в размер на 20.00 (двадесет) лева и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП „Глоба“ в размер на 10.00 (десет) лева. НП е било връчено лично на Д. на 11.07.2023 год., който го е обжалвал по реда на чл. 59 от ЗАНН в законоустановения срок.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетел е разпитан актосъставителя Л. В. М.. Същия поддържа напълно описаната в АУАН фактическа обстановка, като твърди, че автомобила управляван от Д. е бил със затъмнени предни странични стъкла и предно панорамно стъкло чрез залепено фолио, ограничаващо видимостта. Съдът кредитира показанията на този свидетел, тъй като същите са безпротиворечиви и кореспондират с останалите доказателства по делото.

След анализ на материалите по делото и събраните писмени и гласни доказателства, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в указаните срокове. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. НП е издадено от компетентен орган. Както в съставения акт, така и в НП нарушенията са описани с фактическите им признаци, обстоятелствата, при които са извършени. Нарушенията са описани ясно и точно, както в АУАН, така и в НП.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата и в съдебно заседание доводи относно това, че жалбоподателя е санкциониран неправилно за извършено нарушение по чл. 105 от ЗДвП и това нарушение не е доказано. Съобразно разпоредбите на чл. 105, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 ЗДвП, е забранено ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към

пътя, както и намаляване на прозрачността им. Ограничаване на видимостта, както и намаляване на прозрачността на стъкла, но различни от челното и стъклата на предните странични врати, се допуска при наличие на огледала за виждане назад от двете страни на автомобила. Намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации.

В настоящия случай направеното затъмняване действително съставлява и нарушение съобразно чл. 105, ал. 1 ЗДвП, влияещо на техническата изправност на ППС, по аргумент от чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

С чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП е определено кога моторното превозно средство е технически неизправно и сред хипотезите са посочени стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. В случая е установена намалена прозрачност на стъклата на моторното превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване) в нарушение на разпоредбата на чл. 105, ал. 1 ЗДвП, която забранява ограничаване на видимостта през челното стъкло и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. По делото от страна на жалбоподателя не са приложени доказателства, удостоверяващи твърдението му, че стъклата на автомобила отговарят на законовите изисквания. Трайна е съдебната практика по аналогични случаи, че следва да се прави разлика между фабрично произведени затъмнени стъкла и такива, които са затъмнени от водача с фолио след производството. Съгласно чл. 105, ал. 3 от ЗДвП намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Правило № 43 на ИКЕ на ООН - Единни технически предписания за типово одобрение на материали за безопасно остъкляване и техния монтаж на превозни средства допуска поставянето на пластмасов материал при остъкляването на автомобила, но този материал следва да отговаря на изискванията на цитираното правило. В Правило № 43 на ИКЕ на ООН е дадена следната дефиниция за "безопасно стъкло, покрито с пластмасов материал": това е стъкло, което отговаря на определението от т. 2. 1 или 2. 2, със слой пластмасов материал по

вътрешната му повърхност. По смисъла на т. 2. 1 "Закалено стъкло" е стъкло, състоящо се от един слой стъкло, което е било подложено на специална обработка с цел увеличаване на неговата механична якост и разпръскването му на парчета при счупване. По смисъла на т. 2. 2 "Многослойно стъкло" е стъкло, състоящо се от два или повече слоеве стъкло, съединени чрез един или няколко междинни слоя от пластмасов материал. От своя страна многослойното стъкло може да е: т. 2.2.1 "обикновено многослойно стъкло", ако нито един от слоевете стъкло, от които се състои, не е обработен; т. 2.2.2 "обработено многослойно стъкло", когато поне един от слоевете стъкло, от които се състои, е специално обработен с цел да се увеличи неговата механична якост и разпръскването му на парчета при счупване. Съгласно т. 6. 1 Правило № 43 на ИКЕ на ООН всички материали за остъкляване, в т. ч. и тези за производството на предни стъкла, трябва да бъдат с такива характеристики, че опасността от наранявания в случай на разрушаване да бъде намалена възможно най-много. Материалът за остъкляване трябва да бъде достатъчно устойчив на произшествията, които се очаква да възникват в условията на нормално пътно движение, както и на въздействието на атмосферни и температурни условия, химикали, горене и абразивно износване. Съгласно т. 6.1 материалите за безопасно остъкляване трябва да бъдат достатъчно прозрачни, да не предизвикват забележими оптични изкривявания на наблюдаваните през предното стъкло обекти и да не създават объркване по отношение на използваните за целите на пътната сигнализация цветове. В случай на разрушаване на предното стъкло водачът трябва да може да продължи да вижда пътя достатъчно ясно, за да успее да задейства спирачката и да спре безопасно управляваното от него превозно средство. В Правило № 43 на ИКЕ на ООН подробно са разписани изпитванията на материалите за безопасно остъкляване, включително на пластмасовите.

Съгласно чл. 105, ал. 3 от ЗДВП намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. При затъмняване на стъклата чрез допълнително поставяне на тъмно фолио (за разлика от фабричното потъмняване, при което прозрачността е в границите на стойностите, определени от Правило № 43) се намалява прозрачността им и те обективно не отговарят на изискванията на производителя. В случая жалбоподателят носи доказателствената тежест да

установи, че отклонението е в съответствие със стандартизационните документи. Такива доказателства в хода на делото не бяха представени. В извънсъдебната фаза на административнонаказателния процес жалбоподателят не е представил доказателства за фабрично затъмняване на стъкла на предните две врати, нито е представил документ, удостоверяващ, че затъмняването е в съответствие с изискуемите стандарти за намаляване прозрачността на стъклата, този факт сам по себе си е достатъчен, за да приеме АНО наличие на хипотезата на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП (в т. см. Решение № 9954/28.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 15564/2018 г., VII о., Решение № 10606/17.08.2018 г. на ВАС по адм. д. № 959/2017 г., VII о. и Решение № 10583/16.08.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7811/2017 г., VII о.).

В случая от жалбоподателят не е установено нито, че не е имало поставено фолио, а автомобилът е с фабрично поставени стъкла, нито че поставеното фолио отговаря на техническите предписания за безопасно остъкляване. Следователно не се установява, че използваният материал е с такива характеристики, че опасността от наранявания в случай на разрушаване да бъде намалена възможно най-много. Доказването на тези обстоятелства е в тежест на жалбоподателя. Такива доказателства обаче същият не е представил. Описаните в АУАН фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваното НП. Според чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая, няма спор между страните по установената от административния орган фактическа обстановка, спорът е правен и е относно тълкуването и прилагането на материалноправните и процесуалноправни разпоредби касаещи съставомерността на извършените от жалбоподателя деяния.

Предвид горното настоящия съдебен състав приема за безспорно установено и доказано извършеното от жалбоподателката Д.Д. нарушение по чл. 105, ал. 1 от ЗДвП и счита, че административно-наказващия орган правилно е ангажирал административно-наказателната отговорност на Раднева за това нарушение.

По отношение на второто нарушение, съдът намира, че същото е безспорно установено. Чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП гласи, че водачът на

моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява, и за тегленото от него ремарке. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателя Д. Д. не е носил и не е представил на контролните органи СРМПС част II. По делото не са наведени и представени доказателства в обратна насока и това обстоятелство не се оспорва от жалбоподател и неговя процесуален представител. Предвид това настоящия съдебен състав приема за безспорно установено и доказано извършеното от жалбоподателя Д. Д. нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и счита, че административно-наказващия орган правилно е ангажирал административно-наказателната отговорност на Д. и за това нарушение.

Съдът намира за неоснователни изложените в писменото становище доводи, че в НП наказващия орган е санкционирал жалбоподателя за това нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като липсвало и не било посочено предл. 3 на посочената норма, поради което било налице нарушение на материалния закон от страна на наказващия орган. Видно от приложения към административно-наказателната преписка екземпляр от процесното НП, в същото наказващия орган съвсем правилно и точно е посочил, че налага на Д. административно наказание за посоченото нарушение на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Изхождайки от тежестта на нарушенията и на нарушителя (по делото не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелства, които да сочат на нетипично ниска степен на обществена опасност на деянието или на дееца), както и от другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, процесният случай не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други такива нарушения, т. е. не е налице маловажен случай по отношение и на двете нарушения. Напротив – от приложената справка за нарушител-водач се установява, че Д. Д. е системен нарушител на правилата за движение по пътищата като многократно е санкциониран за различни нарушения. Така настоящия съдебен състав при извършена служебна проверка на издадените АУАН и НП не намери допуснати процесуални или други нарушения, което да водят до порочност на същите и отмяна на атакуваното НП. Освен това съгласно разпоредбата на чл. 189з от

ЗДвП (в сила от 23.12.2021 г.) за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания.

Така съдът приема, че от процесуална гледна точка АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са законосъобразни - съставени в законоустановените срокове и притежаващи необходимите реквизити - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН е съставен след констатиране на нарушенията. Същият се явява годна основа за издаването на НП, с което за извършеното нарушение по чл. 105, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание – „Глоба” в размер на 20.00 (двадесет) лева и за извършеното нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 (десет) лева.

Така наложените наказания според настоящия съдебен състав са съответни на извършените нарушения и с размер необходим за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 от ЗАНН.

При този изход на делото искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски в производството се явява неоснователно.

С оглед на гореизложените съображения съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено, поради което и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1275-000602 от 18.05.2023 год., издадено от Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, с което за извършени от Д. И. Д. с ЕГН *****, от ***** административни нарушения по чл. 105, ал. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени съответно две административни наказания – на основание чл. 185 от ЗДвП „Глоба“ в размер на 20.00 (двадесет) лева и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП „Глоба“ в размер на 10.00 (десет) лева – като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския

административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____